

Прѣдположението на пжтешественика би имало нѣщо вѣроятно, ако би геологическия съставъ на Джендемъ-Тепе да показва дири отъ изгасналъ вулканъ, който би могълъ да поднови дѣйствието си; подобни дири обаче не съществуватъ.

Рѣчений геологъ би дошелъ до право тълкувание на пловдивскитѣ землетресения, ако би посѣтилъ могилата, нарѣчена Лаутъ, която се намира между Пловдивъ и Станимака. Тоя връхъ се състои отъ черенъ андеситний камъкъ, който по минералогическия си съставъ прилича на лавата отъ сегашнитѣ вулкани. Любопитно е да знаемъ, че тѣзи андеситни камъни приличатъ по вътрѣшния си съставъ на лавата отъ вулканъ Санторинъ (Архип. острови) и се различаватъ отъ лавата на вулканъ Везувий.

Тоя връхъ безъ съмнѣние се е образувалъ въ същото време съ издиганieto на Родопскитѣ планини, въ които на много мѣста се срѣщатъ подобни върхове камъни отъ едновременно лавоприсхождение.

Андеситний камъкъ, отъ който е съставенъ Лаутъ, трѣбва да произхожда отъ твърди голѣми дълбочини; когато вулкана Санторинъ е въ вълнение, то и върха Лаутъ може да дохожда въ сътрясение и отъ него се разпространява на цѣлий пловдивскій сиенитний теренъ.

Геологическото ми пътувание по южна България потвърди мнѣнието ми за происхождението на землетресенията, които ставатъ въ пловдивскій теренъ.

Въ Сръдня Гора (Орта-Дагъ) слѣдва до 90 километра дълга ерупция, на която послѣдний край е връхъ Лаутъ; съ ерупцията на Лаутъ свърѣменно е станжло издиганieto на пловдивскій сиенитний теренъ.

Въ 1881 г. (м. Февруарий) се усѣти въ околността на Ихтиманъ доста силно землетресение.

Въ 1881 г. (на 22 Септемврий) се почувствува на нѣкои мѣста въ Пловдивъ доста доволно землетресение.

Въ 1882 г. се усѣтихъ землетресения въ Пловдивъ на 5-й Февруарий, 28-й Май и 5-й Юний. Направлението на ударитѣ бѣше отъ сѣверовостокъ къмъ югозападъ. Землетресението на 28-й Май се усѣти часътъ на 3¹/₄ прѣзъ нощта; силни подземни удари се продължаваха отъ 5—6 секунди. Направлението на ударитѣ бѣше отъ С. И. къмъ Ю. З. Прѣзъ